

CERTIFICATION OF COPY

I the undersigned Yitzhak Weinberg, a
Notary in 33 Soreq Street, Beit
Shemesh, Israel

Hereby certify that the attached document
marked "A" is a correct copy of the
original document which is drawn up in
the Hebrew language and has been
produced to me.

In witness whereof I certify the
correctness of the copy and I hereto set
my signature and seal,

This day December 28, 2013

Paid 89.00 shekels (including VAT)

אישור העתק

אני הח"מ יצחק ויינברג נוטריון
בירושלים ברחוב נחל שורק 33 בית שמש

מאשר כי המסמך המצורף והמסומן
באות "א" הינו העתק מדויק של
המסמך המקורי שנערך בשפה העברית
ושהוצג בפני.

ולראיה הנני מאשר את דיוק ההעתק
הנ"ל, בחתימת ידי ובחותמי,

היום 28 דצמבר 2013

שולם סך של 89.00 ש"ח (כולל מע"מ)

SIGNATURE

חתימה

NOTARY'S SEAL

חותם הנוטריון

APOSTILLE

(Convention de la Haye du 5 Octobre 1961)

1. STATE OF ISRAEL

This public document

2. Has been signed by Yitzhak Weinberg - Advocate
 Advocate 33 Soreq Street, Israel
L.N. 24260

3. Acting in capacity of Notary

4. Bears the seal / stamp of
 the above Notary

Certified

5. At the Magistrates Court of Jerusalem

6. Date _____

7. By an official appointed by
 Minister of Justice under the
 Notaries Law, 1976.

8. Serial number _____

9. Seal/Stamp _____

10. Signature _____

1. מדינת ישראל

מסמך ציבורי זה

2. נחתם בידי יצחק ווינברג ע"ד
 עו"ד

3. המכהן בתור נוטריון.

4. נושא את החותם/החותמת

של הנוטריון הנ"ל

אושר

5. בבית משפט השלום בירושלים

6. ביום _____

7. על ידי מי שמונה בידי שר

המשפטים לפי חוק הנוטריונים,

התשל"ו - 1976

8. מס' סידורי _____

9. החותם / החותמת

10. חתימה _____

תיק מס': 3465/02

תאריך: ט' אלול, תשס"ד
26 אוגוסט, 2004

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד סא"ל שלומי כוכב
השופט: סרן שלמה כץ
השופט: סרן מנחם ליברמן

התביעה הצבאית

נגד

הנאשם: מונזר מחמוד חליל נור ת.ז. 902442607 / שב"ס - נוכח
(באמצעות ב"כ עו"ד גוזלן)

רשמת: רב"ט נטליה מיכאילוב ברזובסקי
מתורגמן: סמ"ר פארס פאלח

אב"ד פותח את הישיבה ומזהה את הנאשם.

הכרעת דין

ביום 25.6.2002 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו שש עבירות נגד ביטחון
האזור כדלהלן:

1. חטיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 67א(א)+(ד) לצו בדבר הוראות
בטחון, בכך שבשנת 1993 חטף יחד עם אחרים אדם בשם האשם אבו-זאכר
ומסרוהו לרעולי פנים על מנת שאלה יחקרוהו בחשד לשיתוף פעולה עם
ישראל.
2. גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות בטחון וסעיף
14(א)(4) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה בגין מעורבותו בפיגוע התאבדות
אשר התרחש ביום 27.1.2002 בירושלים ואשר כתוצאה ממנו נהרג פנחס-
עמנואל טוקטלי ז"ל. לנאשם מיוחס כי נטל חלק פעיל בפיגוע בכך ששכנע
את המחבלת, וופא אדריס לבצע את הפיגוע. הנאשם אף הגדיל לעשות,
וכאשר נודע לו כי המתאבדת חזרה בה מכוונתה להתאבד הוא ישב איתה
שוב ושכנע אותה כי עליה לממש את כוונתה, ולבצע פיגוע אף אם לא מדובר
בפיגוע התאבדות אלא בהנחת מטען. לבסוף יבאמור בוצע הפיגוע ונרצח
פנחס-עמנואל טוקטלי ז"ל.
3. ניסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות בטחון
וסעיפים 14(א)(4) ו-19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה בכך שבפיגוע אשר
בו נהרג פנחס-עמנואל טוקטלי ז"ל נפצעו אנשים נוספים (מעל 150) אשר
הייתה כוונה להרגם.
4. היזק בזדון לרכוש, עבירה לפי סעיפים 53א(א) ו-92 לצו בדבר הוראות
בטחון, וסעיף 14(א)(4) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה בכך שבפיגוע הנ"ל
נגרם נזק כבד לחנויות, בניינים ורכבים אשר היו סמוך למקום.
5. ניסיון לשידול לסחר בציד מלחמתי, עבירה לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור
סחר בציד מלחמתי וסעיף 2 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה בכך שפנה
לפעיל בכיר במודיעין הצבאי של הרשות הפלסטינית וניסה לשכנע אותו
להעביר מטעני חבלה באמצעות אמבולנסים של הסהר האדום.

תיק מס': 3465/02

תאריך: ט' אלול, תשס"ד
26 אוגוסט, 2004

6. מסירת ידיעות בעלות ערך צבאי, עבירה לפי סעיף 63 לצו בדבר הוראות בטחון בכך שהעביר לאותו בכיר במודיעין הצבאי של הרשות הפלסטינית מידע על מחסומי צה"ל ותנועות כוחות צה"ל באזור.

חומר הראיות בתיק בית המשפט

במהלך הדיונים בבית המשפט הוגש חומר ראיות רב בהסכמה. ביום 2.4.2003 הוגשו שתי אמרות שמסר הנאשם בחקירתו המשטרתית, אמרה שמסר ביום 23.4.2002 וסומנה ת/1 ואמרה מיום 25.4.2002 סומנה ת/2. במועד הדיון הבא, ביום 5.5.2003, הוגשה אמרתו המשטרתית מיום 13.5.2002 וסומנה ת/3. שלוש אמרות אלה מהוות את עיקר הראיות הנוגעות לנאשם בתיק, ועל כן יזכו למרבית הדיון בהכרעת דין זו, כאשר עוד 100 מוצגים ויותר הוגשו במהלך הדיונים, המתייחסים כולם לפיגוע ביום 27.1.2002 ואין בהם לערב באופן עצמאי וישיר את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

כאשר נסקור את אמרותיו של הנאשם אשר הוגשו כאמור בהסכמה, ואשר על כן בית המשפט רשאי לקבל את האמור בהן כאמת, נמצא את הבסיס להאשמות אשר יוחסו לנאשם בכתב האישום.

עם זאת, בטרם נפרט את האסמכתאות המצויות באמרותיו של הנאשם, ונשזר בהן את הראיות החיצוניות התומכות בעובדות כתב האישום, ראוי להעיר כי הודאותיו של הנאשם בתיק הזה, מבססות אט אט את האישום, כאשר ככל שחקירתו נמשכה אמרותיו הפכו מלאות ומפורטות יותר. ניתן לראות בכך התפתחות טבעית של חקירה, כאשר תחילה אין הנחקר מעוניין להודות במלוא החשדות, ועם התפתחות החקירה הוא חושף חלקים רבים יותר של האמת. משום כך מצאנו לנכון לדחות את בקשת הסניגור בסיכומיו לאמץ דווקא את האמרה הראשונה ולא את האחרונות.

באמרתו הראשונה הנאשם עוד הרחיק את עצמו ממעשיה של אותה וופא אדריס, אך כאשר קוראים את אמרותיו השנייה והשלשית עולה בבירור כי הקשר שלו עם הפיגוע המתואר בפרטי אישום 2-4 הדוק יותר ממה שהודה בו בתחילה.

פרטי האישום

לאחר הקדמה זו נעבור לכתב אישום עצמו, פרט פרט וראיותיו. ראשית נבחן את אמרותיו של הנאשם ולגבי כל פרט נפנה לאסמכתא עבודה, ואח"כ נדון בתוספת הראייתית הנדרשת.

פרט ראשון: ת/3 עמוד 1 שורה 13 עד עמוד 2 שורה 6.

פרט שני: ת/2 עמוד 2 שורה 4 עד עמוד 4 שורה 2. ת/3 עמוד 2 שורה 23 עד עמוד 3 שורה 28

פרט שלישי: כנ"ל

פרט רביעי: כנ"ל

פרט חמישי: ת/3 עמוד 5 שורה 19 עד שורה 21

פרט שישי: ת/3 עמוד 5 שורה 21 עד שורה 24

הנאשם מודה באמרות אלה בכך שהוא ישב יחד עם המכונה "אבו טלאל" והמחבלת וופא אדריס בתכנון ביצוע פיגוע בירושלים. הנאשם אף מודה כי הוטל עליו התפקיד לשכנע את המחבלת לבצע פיגוע, וכאשר המחבלת הביעה הססנות מסוימת וחזרה בה מכוונתה לבצע פיגוע, הוא ישב איתה בכוונה לשכנע אותה בכל זאת לבצע פיגוע. לבסוף היא התרצתה ואכן ביום 27.1.2002 בוצע הפיגוע.

תיק מס': 3465/02

תאריך: ט' אלול, תשס"ד
26 אוגוסט, 2004

הניסוס ליתר פרטי האישום עולה באופן ברור מקריאת אמרתו האחרונה של הנאשם, בה הוא מפרט את העבירות שהוא ביצע, בין בעבר הרחוק, ובין זה מקרוב.

בכך קשר הנאשם את עצמו בקשר אמיץ לכל פרטי האישום כפי שהם מופיעים בכתב האישום. אם היה ניתן להכריע את דינו אך ורק על סמך אמרות אלו ניתן היה להרשיעו כבר בשלב זה בכל פרטי כתב האישום.

התוספת הראייתית

על אף האמור לעיל, שיטת המשפט שלנו דורשת ראייה עצמאית להודאת נאשם הניתנת כאמרת חוץ, בטרם יוכל בית המשפט להרשיע אדם בדין, מה שנקרא בפי משפטיים, "דבר מה נוסף". במקרה שלפנינו, קיים דבר מה נוסף למכביר, לפחות בכל פרטי האישום הקשורים לפיגוע, נפנה רק לחלק מהם, ת/85, ת/87 ות/102, דוח פעולה של השוטר דרור אברהם, חוות דעת מומחה של השוטר אריאל יערי ממעבדת חבלה של המשטרה וחוות דעת מומחה של פרופ' יהודה היס, בהתאמה. ראיות אלו מספקות בעצמן את כל הנדרש מבחינת הראיות החיצוניות לעצם קרות הפיגוע, ולכך שהפיגוע גרם למותו של אדם. יתר הראיות שהוגשו בהסכמה יש בהם להוכיח את כל עובדות פרטי האישום 2,3 ו-4 כולל הנפגעים בנפש, והנוק לרכוש ועל כן יש להרשיעו בעבירות אלה.

ברם, אין בתוספת הזו להעיד באופן ישיר על שאר פרטי האישום בהם הואשם הנאשם, דהיינו פרטי האישום הראשון, החמישי והשישי.

דינו של הדבר-מה הנוסף עבר תהפוכות ושינויים, אך ניתן להגדיר אותו בעקרון כפי שמוגדר על ידי השופט יעקב קדמי בספרו **על הראיות** (כרך 1, עמוד 102)

"אין דרישת ה'דבר מה' מבטאת דרישה לתוספת של ראייה המצביעה, היא גופה, על אשמתו של הנאשם; אלא דרישה שעיקרה תוספת ראייה המאפשרת להעמיד את ההודיה במבחן האמת"

אם זה המבחן, אז כאמור לעיל, עצם הוכחת קרות הפיגוע והתוצאות הנוראות אשר נגרמו ממנו מהווה דבר מה לפרטים הקשורים לפיגוע. בנוסף, עצם הוכחת קרות הפיגוע מאמת את כל הנאמר באמרות הנאשם ביחס לקשר שלו עם אותו "אבו טלאל" האדם אשר הוציא את הפיגוע לפועל. אם כאמור, אנו מאמתים את אותו קשר אזי בכוחו של "דבר מה נוסף" זה לאמת את האמור בפרטי האישום החמישי והשישי, אשר גם בהם קשר הנאשם את עצמו עם "אבו טלאל" בביצוע עבירות נוספות. לנוכח האמור יש להרשיע את הנאשם גם בפרטי האישום החמישי והשישי.

לגבי פרט האישום הראשון; כאמור פרט זה מתייחס לעבירה אשר לכאורה בוצעה כמעט עשור טרם מעצרו של הנאשם, ואשר אין לה כל קשר ליתר העבירות המופיעות בכתב האישום. האם אימות חלק מאמרתו של הנאשם יכול להשתרע על כלל אמרתו והאם אימות זה יכול לצוף מעל כל חלקי האמרה, ובכל פעם שנדרש דבר מה נוסף לאימות הדברים יופיע וירשיע?

דעתו של השופט קדמי בספרו הנ"ל, (עמוד 122) היא שלא:

"במקום שמדובר בסדרת עבירות הקשורות אחת ברעותה עד כדי היותן 'מסכת אחת', די ב'דבר מה' לאחת מן העבירות"

תיק מס': 3465/02

תאריך: ט' אלול, תשס"ד
26 אוגוסט, 2004

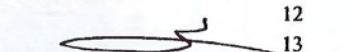
אין ספק שפרט האישום הראשון מהווה עבירה אשר אינה קשורה לעבירות האחרות, אינה בבחינת "מסכת אחת" ואיננה חלק מסדרת עבירות, ולכן לא עולה מחומר הראיות המצוי בתיק תוספת ראייתית מספקת בכדי להרשיע את הנאשם בו. לנוכח האמור הנאשם מזוכה מעבירה זו.

סוף דבר, הנאשם מזוכה מפרט האישום הראשון ומורשע בפרטי האישום השני, השלישי, הרביעי, החמישי והשישי.

ניתן והודיע היום, 26/08/04, בפומבי.

שופט

אב"ד

שופט